

РЕШЕНИЕ

№ 10359

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20211110164979 по описа за 2021 година

При условията на обективно (чл.210,ал.1 ГПК) и субективно(чл.215 ГПК) съединяване са предявени *положителни установителни искове* по **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и по чл.86,ал.1 ЗЗД.**

С исковата молба **ищецът** „Т е предявил установителни искове *да бъде признато със сила на присъдено нещо* , че всяка от двете ответници му дължи поотделно , т.е. при условията на РАЗДЕЛНОСТ следните суми: **2 813,93 лв**, представляващи *1/2 част от стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. „1111 по договорни отношения между страните през периода **от 01.05.2018г. до 30.04.2020г.; 321,31 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода **от 16.07.2019г. до 21.05.2021г. ; 25,15 лв**, представляващи *1/2 част от цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода **от 01.05.2018г. до 31.03.2020г. , и 4,95 лв**, представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода **от 01.07.2018г. до 21.05.2021г. ,** заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 16.06.2021г. , *за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 34320/ 2021г. по описа на СРС,68 състав*, срещу която са предявени възражения по чл.414 ГПК от всяка от двете длъжници (ответници в настоящото исково производство).

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищцовото дружество поддържат предявените искове. При устните състезания в заседанието на 07.04.2023г. юрисконсулт на ищеца е пледирал за уважаване на исковете.

Ответницата Г. Ч. К. оспорва предявените искове по основание и по размер видно от изявленията ѝ в представения на 15.12.2021г. по реда на чл.131 ГПК отговор на исковата молба. Предявено е възражение за изтекла погасителна давност за част от претендираните от ищеца вземания. Сочат се доводи за неправилно отчитане на потребената топлинна енергия в процесния имот през процесния период и за незаконосъобразно изчисление на дължимите суми за доставката на тази топлоенергия.

В хода на съдебното производство , включително и в заседанието на 19.05.2023г. , в което е даден ход по същество на делото , не се е явил представител на ответницата Г. Ч. К..

Ответницата Д. Ч. К. не е представила отговора на исковата молба , не е изразила становище по исковете и не е представила доказателства.

С определение № 9570/13.04.2022г. по настоящото дело е назначен *особен представител по смисъла на чл.47,ал.6, предл.2 ГПК* на ответницата Д. Ч. К. адвокат В. Й. Л. , предложен от САК с уведомително писмо , изх. № 3156/25.03.2022г. В срока по чл.131,ал.1 ГПК след връчването на преписите от исковата молба и от приложенията към нея особеният представител на ответницата Д. Ч. К. е представил на 16.05.2022г. отговор на исковата молба. Исковете се оспорват по основание и по размер , без да се сочат конкретни доводи за неоснователност. Предявено е възражение за изтекла погасителна давност за част от претендираните от ищеца вземания.

В хода на съдебното производство особеният представител на ответницата Д. Ч. К. поддържа оспорването на исковете. В заседанието на 19.05.2023г. , в което е даден ход по същество на делото , не се е явил представител на ответницата Д. Ч. К..

Третото лице-помагач „Т.Х. (конституиран с определението по чл.140 ГПК-б.с.) не изпраща представител и не изразява становище по исковете.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковете :

Предявените установителни искове са **ДОПУСТИМИ**.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им , тъй като това е негово задължение по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от длъжниците на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 34320/2021г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не *осъдителен*.

Относно предявеното възражение по чл.414,ал.1 ГПК :

Възражението по чл.120 ЗЗД е **НЕОСНОВАТЕЛНО**.

Вземанията за заплащане стойността на потребена топлоенергия (каквито са тези,

които са предмет на предявения иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ) са **периодични**- независимо, че произтичат от общ правопораждащ юридически факт (договорното правоотношение за продажба на топлоенергия между страните) всяко от тях е **САМОСТОЯТЕЛНО** и различно от останалите. Ноторно известен факт, регламентиран и в публично оповестените Общи условия за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София”ЕАД на потребители за битови

нужди в гр.София, приложими и в разглеждания случай е, че топлофикационното дружество предоставя топлоенергията **всеки месец**, като потребителят заплаща цената на доставената топлоенергия **месечно**. Касае се за *повтарящи се през определен период от време самостоятелни еднородни задължения с общ източник*. Обстоятелството, че месечните плащания не са еднакви и не са с предварително фиксиран размер, не променя периодичния характер на вземанията, които възникват за топлофикационното дружество относно плащането на цената за доставената топлоенергия. В този смисъл е и **Тълкувателно решение № 3/18.05.2012г. на ОСГТК на ВКС по тълкувателно дело № 3/2011г.** Следователно предявените от ищеца главни вземания съгласно изричната разпоредба на **чл.111,буква"в", предл.3 ЗЗД** се погасяват с изтичането на **тригодишна давност**. Това е възприетото становище в **решение № 168/22.12.2009г. по търг. д. № 408/2009г. на ВКС, ТК** , което е постановено по реда на чл.290 ГПК и е **задължително** за съдилищата с оглед изрично посоченото в *т.2 от Тълкувателно решение № 1/2009г. на ОСГТК на ВКС*.

По настоящото дело ищецът не претендира сбора от *прогнозните* стойности на топлоенергията , удостоверени с издаваните месечни фактури през процесния период (чл.32,ал.1 от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т ЕАД на клиенти в гр. София), а претендира *окончателния* размер на *реално* потребената топлоенергия през този период, изчислен *след приключване на съответния отоплителен сезон*, удостоверен в съответната изравнителна сметка за всеки отоплителен сезон през процесния период и издадените две общи *фактури* №*****/31.07.2019г. и № 1005596890/31.07.2020г. (чл.32,ал.2 от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т ЕАД на клиенти в гр. София), представени с исковата молба.

Съгласно **чл.114,ал.1 ЗЗД** погасителната давност започва да тече *от деня, от който вземането е станало изискуемо*, т.е. от датата на *падежа*. Падежът на вземането по фактура №*****/31.07.2019г., удостоверяваща *окончателния* размер на *реално* потребената топлоенергия през периода от 01.05.2018г. до 30.04.2019г., е **14.09.2019г.** според посоченото в същата фактура. Падежът на вземането по фактура № 1005596890/31.07.2020г., удостоверяваща *окончателния* размер на *реално* потребената топлоенергия през периода от 01.05.2019г. до 30.04.2020г., е **14.09.2020г.** според посоченото в същата фактура. *Тези падежи са определени в съответствие с чл.33,ал.2 и ал.3 във връзка с ал.4 и ал.5 от Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т ЕАД на клиенти в гр. София*. Следователно погасителната давност за задълженията по първата фактура

№*****/31.07.2019г. е започнала да тече от 15.09.2019г., и е изтекла на **15.09.2022г.**, а за втората фактура № 1005596890/31.07.2020г. е започнала да тече от 14.09.2020г., и ще изтече на **14.09.2023г.**

Съгласно изичната разпоредба на **чл.422,ал.1 ГПК** установителният иск по чл.415,ал.1 ГПК се счита предявен от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. В конкретния случай заявлението по чл.410 ГПК е предявено на **16.06.2021г.**, т.е. преди изтичането на давностните срокове.

Предвид изложеното възражението на ответниците по **чл.120 ЗЗД** е неоснователно.

Относно основателността на исовете :

Предявените субективно съединени установителни исове по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ са **ОСНОВАТЕЛНИ**.

По делото е безспорно и е доказано чрез представения нотариален акт № 158 от 02.08.2002г., том I, рег. № 8869, дело № 135/2002г. на нотариус Д. Стойкова., че двете ответници са *съсобственици* на процесния апартамент при равни квоти. Следователно през периода **от 01.05. 2018г. до 30.04.2020г.** е съществувало *договорно правоотношение* между ищцовото дружество като *топлопреносно предприятие* и двете ответници като *„клиенти на топлинна енергия”* по смисъла на чл.153, ал.1 ЗЕ/редакция ДВ, бр.54/2012г./, по силата на което в обитавания от тях имот, намиращ се в сграда-етажна собственост, присъединена към теплопреносната мрежа по реда на чл.133,ал.2 ЗЕ, е била доставяна топлоенергия при действието на ЗЕ/обн. В ДВ, бр. 107/09.12.2003г. / и на *Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Т на потребители за битови нужди в гр.София,* които съгласно **чл.150,ал.2,изр.2 ЗЕ** влизат в сила 30-дни след първото им публикуване, *без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителя.* Ответниците нито твърдят, нито представят доказателства за предложени от тях специални условия по чл.150,ал.3 ЗЕ. Съответствието на Общите условия за продажба на топлоенергия с отделни клаузи от ЗЗП и с други нормативни актове е *без правно значение* за възникването на задължението на ответниците за заплащане на потребената от тях топлоенергия, тъй като *това задължение следва от възмездния характер на правоотношението* между тях като потребители на тази топлоенергия и ищеца като нейн доставчик, както и от основния принцип в гражданското право за *недопускане на неоснователно обогатяване* (чл.55 ЗЗД и чл.59 ЗЗД). Потребителят на топлоенергия е длъжен да заплати стойността ѝ, тъй като обратното означава да се допусне неоснователното му обогатяване за сметка на теплопреносното предприятие.

Като потребители на топлинна енергия през посочения период за ответниците са възникнали *задължения да заплащат цената* на доставената им топлоенергия за *горещо водоснабдяване* и *за отопление* (чл.140а ЗЕ), включително и *за сградна инсталация*(чл.140,ал.3 ЗЕ; чл.143 ЗЕ и чл.145,ал.2 и ал.3 ЗЕ).

Според чл.139,ал.1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда– етажна

собственост, се извършва *по системата за дялово разпределение* въз основа на показанията на *индивидуалните топломери* в отделните имоти (чл.145, ал.1 ЗЕ). През процесния период т.нар. услуга "топлинно счетоводство" за сградата-етажна собственост, в която се намира притежавания от ответниците имот, е извършвана от „Т.Х. въз основа на договор № 4282/26.09.2002г. между това дружество и етажните собственици, представлявани от лице, избрано с решение на Общото събрание, което не е било оспорено в сроковете и по реда на ПУРНЕС/отм./. Решението на Общото събрание на етажните собственици е било постановено при спазването на законово необходимите кворум и мнозинство, като без правно значение е дали конкретно ответниците са участвали при взимането му, тъй като това не би се отразило на валидността му.

Според изричната разпоредба на **чл.22,ал.2** от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т на клиенти на град София клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец. Поради това сумите за дялово разпределение се начисляват във фактурите, издавани от ищеца, и се събират заедно с цената на доставената топлоенергия. Поради тези причини се касе за вземане на ищеца.

По делото няма нито твърдения, нито доказателства през процесния период ответниците да са предявявали рекламации пред „Т и пред „Т.Х. относно размерите на начисляваните им суми в издаваните фактури и изравнителни сметки нито в определените срокове за това, нито след изтичането им. Всъщност ответниците оспорват размера на начислените суми едва по настоящото дело.

Според изложените от вещото лице констатации в приетото в съдебното заседание на 19.05.2023г. заключение по съдебно-техническата експертиза, неоспорено от страните, в издадените фактури и изравнителни сметки за процесния период количествата топлоенергия, подадена за процесния период в процесния имот са изчислявани в съответствие с действалата нормативна уредба. Възраженията на ответниците са неоснователни. Според приетото в заседанието на 19.05.2023г. заключение по съдебно-счетоводната експертиза счетоводството на ищцовото дружество е водено редовно, извършени са и съответните корекции по изравнителните сметки по партидата на ответниците за процесния период.

Според приетото в заседанието на 19.05.2023г. заключение по съдебно-счетоводната експертиза, неоспорено от страните, за периода **от 01.05. 2018г. до 30.04.2020г.** сборът от дължимите за процесния имот месечни суми за доставена топлоенергия в процесния имот е в размер на **5 627,86 лв**, а за периода **от 01.05. 2018г. до 31.03.2021г.** сборът от дължимите суми за дялово разпределение е в размер на **50,30 лв**.

Всяка от двете ответници дължи *1/2 част* от начислените суми за цената на потребената топлоенергия и за дялово разпределение. Тъй като не са представени доказателства начислените суми да са платени от ответниците (което е в тяхна доказателствена тежест съгласно чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК), следва да се приеме, че за ищцовото дружество съществуват вземания против всяка от двамата ответници за *1/2*

част от цената на доставената топлоенергия за периода *от 01.05.2018г. до 30.04.2020г.* в размер на **2 813,93 лв.**, както и вземания за **1/2 част от сумите за дялово разпределение** за периода *от 01.05.2018г. до 30.03.2020г.* в размер на **25,15 лв.**, Субективно съединените искове по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ следва да бъдат уважени изцяло.

Като не са изпълнили главните си задължения на съответните падежи, ответниците са изпаднали в забава по смисъла на чл.84,ал.1 ЗЗД (без необходимост от покана) и за тях са възникнали акцесорните задължения по чл.86,ал.1 ЗЗД за плащане на мораторните лихви върху неизплатените главници. Мораторната лихва върху общата цена на доставената топлинна енергия за периода **от 16.07.2019г. до 21.05.2021г.** е с общ размер от **642,62 лв.**, а мораторната лихва върху общата сума за дялово разпределение за периода **от 01.07.2018г. до 21.05.2021г.** е с общ размер от **9,89 лв.**, изчислени по реда на чл.162 ГПК съобразно заключението по съдебно-счетоводната експертиза. Всяка от двете ответници дължи 1/2 част от тези суми, т.е. **321,31 лв.** – лихва върху цената на доставената топлоенергия и **4,94 лв.** – лихва върху сумата за дялово разпределение. Тъй като не са представени доказателства тези суми да са платени от ответниците, следва да се приеме, че за ищцовото дружество съществуват лихвени вземания против всяка от двете ответници за посочения период и в посочения размер. Субективно съединените искове по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.86,ал.1, ЗЗД също следва да бъдат уважени изцяло.

Относно разноските по делото:

На ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по настоящото исково производство – платените държавни такси за предявяване на исковата молба (200,51) и депозити за съдебно-техническа (300) и за съдебно-счетоводна експертиза (300 лв).

Ищцовата страна претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение, каквото ѝ се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е представлявана по настоящото дело от юрисконсулт. Това искане следва да бъде уважено. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен съгласно действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК (50 лв).

Всяка от двете ответници следва да бъде осъдена да плати 1/2 част от разноските и от юрисконсултското възнаграждение на ищеца.

Ответницата Д. Ч. К. следва да бъде осъдена да плати на ищеца и разноски, представляващи платения от ищеца депозит за възнаграждение на назначения ѝ особен представител по смисъла на чл.47,ал.6, предл.2 ГПК (350 лв).

На ответниците не следва да бъдат присъдени разноски, тъй като исковите са уважени изцяло.

Съдът не присъжда разноски на третото лице-помагач, тъй като не са представени доказателства за извършени от него разходи във връзка с настоящото дело.

С оглед изрично постановеното в мотивите и в диспозитива на т.12 от Тълкувателно

решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС с настоящото съдебно решение следва да бъдат определен и окончателния размер на разноските в заповедното производство, като бъдат *осъдени* страните да ги заплатят.

На ищеца (заявител в заповедното производство) следва да бъдат присъдени разноските, направени от него в заповедното производство – платената държавна такса (126,61 лв) и юрисконсултското възнаграждение, присъдено със заповедта по чл.410 ГПК (50 лв). Всяка от двете ответници следва да бъде осъдена да плати 1/2 част от разноските и от юрисконсултското възнаграждение на ищеца (заявител) в заповедното производство.

Съдът не присъжда разноски на ответниците за заповедното производство, тъй като претенциите срещу всеки от тях са уважени изцяло.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ** и по **чл.86,ал.1 ЗЗД**, че Г. Ч. К. , ЕГН: *********, гр. София, ж.к. „111 дължи на „Т ЕАД, ЕИК:1111 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. 111, следните суми: **2 813,93 лв** (две хиляди осемстотин и тринадесет лева и деветдесет и три стотинки), представляващи *1/2 част от стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. „1111 по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2018г. до 30.04.2020г.*; **321,31 лв** (триста двадесет и един лева и двадесет и една стотинки), представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода *от 16.07.2019г. до 21.05.2021г.*; **25,15 лв** (двадесет и пет лева и петнадесет стотинки), представляващи *1/2 част от цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода *от 01.05.2018г. до 31.03.2020г.* , и **4,95 лв** (четири лева и деветдесет и пет стотитинки), представляващи *1/2 част от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода *от 01.07.2018г. до 21.05.2021г.* , заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 16.06.2021г. , за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 34320/ 2021г. по описа на СРС,68 състав,

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ** и по **чл.86,ал.1 ЗЗД**, че Д. Ч. К. , ЕГН: *********, с регистриран адрес : гр. София, ж.к. „1111, представлявана по настоящото дело от особен представител по чл.47,ал.6, предл.2 ГПК – адвокат В. Й. Л. , гр. София, ул. „1111 дължи на „Т ЕАД, ЕИК:1111 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. 111, следните суми: **2 813,93 лв** (две хиляди осемстотин и тринадесет лева и деветдесет и три стотинки), представляващи *1/2 част от стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. „1111 по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2018г. до*

30.04.2020г.; **321,31 лв** (триста двадесет и един лева и двадесет и една стотинки), представляващи 1/2 част от мораторната лихва върху цената на топлоенергията за периода от 16.07.2019г. до 21.05.2021г.; **25,15 лв** (двадесет и пет лева и петнадесет стотинки), представляващи 1/2 част от цената на услугата „дялово разпределение” за същия имот през периода от 01.05.2018г. до 31.03.2020г. , и **4,95 лв** (четири лева и деветдесет и пет стотитинки), представляващи 1/2 част от мораторната лихва върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода от 01.07.2018г. до 21.05.2021г. , заедно със законната лихва върху двете главници от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 16.06.2021г. , за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 34320/ 2021г. по описа на СРС,68 състав,

ОСЪЖДА Г. Ч. К. , ЕГН: *****, гр. София, ж.к. „111 **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т ЕАД, ЕИК:1111 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. 111, следните суми: **400,26 лева** (четиристотин лева и двадесет и шест стотинки), представляващи 1/2 част от направените от ищеца *разноски* по настоящото исково производство– платените държавна такса за предявяване на исквата молба и за съдебно удостоверение и депозити за съдебно-счетоводната експертиза и за съдебно-техническата експертиза(**чл.78,ал.1 ГПК**); **25 лв** (двадесет и пет лева), представляващи 1/2 част от полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в настоящото исково производство, (**чл.78,ал.8 ГПК**) ; **63,31 лева** (шестдесет и три лева и тридесет и една стотинки), представляващи 1/2 част от направените от ищеца *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 34320/ 2021г. по описа на СРС,68 състав– платената държавна такса за предявяване на заявлението по чл.410 ГПК, пропорционална на уважената част от претенциите против този ответник (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**), и **25 лв** (двадесет и пет лева), представляващи 1/2 част от полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в заповедното производство по гр.д. № 34320/2021г. по описа на СРС, 68 състав (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**).

ОСЪЖДА Д. Ч. К. , ЕГН: *****, с регистриран адрес : гр. София, ж.к. „1111, представлявана по настоящото дело от особен представител по чл.47,ал.6, предл.2 ГПК – адвокат В. Й. Л. , гр. София, ул. „1111 **ДА ЗАПЛАТИ** на „Т ЕАД, ЕИК:1111 със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. 111, следните суми : следните суми: **750,26 лева** (седемстотин и петдесет лева и двадесет и шест стотинки), представляващи сбора от 1/2 част от направените от ищеца *разноски* по настоящото исково производство– платените държавна такса за предявяване на исквата молба и за съдебно удостоверение и депозити за съдебно-счетоводната експертиза и за съдебно-техническата експертиза и целия платен от ищеца депозит за възнаграждение за особен представител по чл.47,ал.6, предл.2 ГПК на тази ответница (**чл.78,ал.1 ГПК**); **25 лв** (двадесет и пет лева), представляващи 1/2 част от полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в настоящото исково производство, (**чл.78,ал.8 ГПК**); **63,31 лева** (шестдесет и три лева и тридесет и една стотинки), представляващи 1/2 част от направените от ищеца *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 34320/ 2021г. по описа на СРС,68 състав– платената

държавна такса за предявяване на заявлението по чл.410 ГПК, пропорционална на уважената част от претенциите против този ответник (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**), и **25 лв** (двадесет и пет лева), представляващи 1/2 част от полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в заповедното производство по гр.д. № 34320/2021г. по описа на СРС, 68 състав (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**).

Решението е постановено при участието на подпомагащата страна „ТЕХЕМ СЪРВИСИС“ЕООД, гр. София ,ул. „Професор Георги Павлов” № 3.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____